

**Chương 605: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (20) -
Christina**
(Số từ: 2866)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:05 PM 02/11/2023

Tôi đã quen với việc bị những người không quen biết ghét bỏ và coi thường. Tôi nghĩ đó là điều không thể tránh khỏi. Nhưng lần này thì hoàn toàn ngược lại.

Những người không biết tôi đều tôn thờ và yêu mến tôi. Và điều này đã xảy ra trong Ngũ Đại Thần Giáo.

Giống như việc Ellen được tôn sùng như một Anh hùng, họ tin rằng tôi là Tông đồ hợp pháp của Als và Towan, ngay cả khi thế giới chưa công nhận tôi.

Nhiều người đã chứng kiến lời khẩn cầu cuối cùng của tôi. Trong số đó có các Linh mục và Thánh Hiệp Sĩ cấp cao thuộc Ngũ Đại Thần Giáo. Họ biết rằng Thảm Hoạ Cổng là do cấp dưới của tôi gây ra, nhưng họ cũng biết rằng tôi chưa bao giờ muốn điều này.

Do đó, không thể tránh khỏi việc một phe ủng hộ tôi bí mật xuất hiện trong Giáo hội.

Rowan là một người cực đoan trong số họ.

Đầu tiên, nếu có những người cực đoan, thì cũng phải có những người ôn hòa.

Nếu những người ôn hòa tin rằng Ma vương có lý do của mình,

Sau đó, những người cực đoan sẽ tuyên bố rằng Ma vương hoàn toàn đúng.

Cả hai phe đều ủng hộ tôi.

Điều này có nghĩa là, tại một số thời điểm, phần lớn các cấp trên trong Ngũ Đại Thần Giáo đã ủng hộ tôi?

Có phải các Giáo hoàng đã hành động không phải vì phản bội nhân loại mà phù hợp với xu thế của thời đại?

Ngay cả Eleion Bolton, người đang bận rộn với các vấn đề chiến trường, cũng nói như thể ông ta không quen thuộc với tình huống này. Nó đã được tốt như giải quyết.

Ngũ Đại Thần Giáo đã chờ đợi tôi xuất hiện, và về cơ bản đã trở thành chỗ dựa của tôi.

"Lập luận của những người cực đoan là gì...?"

"Họ cho rằng gốc rễ của tất cả những vấn đề này không phải là người, mà là Đế chế và nhân loại."

Những người không thể tin tưởng tôi.

Cho rằng tôi không làm gì sai, họ lập luận rằng trách nhiệm thuộc về tất cả những người không thể tin tưởng tôi.

"Một số người trong số họ thậm chí mong muốn sự sụp đổ của Đế chế."

Cuối cùng, nó là như nhau.

Họ tìm cách quy trách nhiệm cho ai đó.

Chỉ là lần này không phải tôi.

Rowan là một người tôn kính tôi.

Và cô ấy ghét Đế quốc.

Một người như vậy đã cố gắng điều tra sự thối nát của Đế chế, chỉ để bị cản trở bởi Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, người thậm chí còn định giết cô ấy.

"Rowan hẳn đã coi thường tôi vì đã không thể vạch trần sự thối nát của Đế quốc..."

—Ngọn lửa.

Ai đó đã định cho người khác xem cảnh đó.

Đối với một số lượng người không xác định.

"Bây giờ, không chỉ tôi không tin tưởng và coi thường Giáo hội, mà Rowan cũng vậy."

Những người cự đoan tin rằng trách nhiệm không chỉ thuộc về Đế chế mà còn thuộc về nhân loại.

Điều này có nghĩa là Ngũ Đại Thần Giáo không thể hoàn toàn trong sạch. Xét cho cùng, cấp bậc của họ bao gồm Thánh Hiệp Sĩ, linh mục và Giáo hoàng.

Điều gì sẽ xảy ra nếu những hành động nham hiểm của Giáo hội Towan, khét tiếng với danh tiếng kém cỏi, đã bị tiết lộ cho cả thế giới? Những hành động như bắt thường dân, tra tấn và giết họ trong giáo hội của họ?

Tình cảm của công chúng sẽ trở nên điên cuồng.

Và Đế chế sẽ không giữ im lặng.

Không có con người thì không có đế quốc, vì vậy Đế Quốc sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc quay gươm chống lại Ngũ Đại Thần Giáo.

“Không phải là cường điệu khi nói rằng một cuộc nội chiến gần như đã nổ ra ở Đế quốc sao...?”

Trước lời nói của tôi, Eleion Bolton gật đầu.

"Điều đó không chắc chắn, nhưng nó có thể đã xảy ra."

Rowan, ngay từ đầu, không chỉ điều tra vụ việc này mà về cơ bản còn tin rằng Đế chế phải chịu mọi trách nhiệm. Cô ấy là một nhà lý thuyết đổ lỗi cho Đế chế.

Eleion Bolton hẳn đã coi Rowan là một mối đe dọa và tìm cách loại bỏ cô ta vì lý do đó. Rowan sẽ muốn hạ bệ Đế chế nếu có cơ hội.

Do đó, nó phải là lựa chọn tốt nhất cho Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ để loại bỏ Rowan. Nếu dễ yên, xích mích giữa Giáo hội và Đế quốc có thể leo thang thành đổ máu thực sự. Rowan là kiểu người muốn kích nổ quả bom thay vì tránh nó, vì vậy quyết định của Eleion Bolton không hoàn toàn vô lý.

Để Rowan một mình sẽ dẫn đến những hành động nguy hiểm.

Đó là lý do tại sao họ cố gắng can thiệp, nhưng thất bại của họ chỉ khiến Rowan trở nên nguy hiểm hơn.

Thật vô lý khi mong đợi Rowan vẫn tỉnh táo sau mệnh lệnh mà cô trung thành cả đời cố giết cô.

Đó hẳn là ý nghĩa đằng sau những lời của Eleion Bolton về việc cần tôi.

Rowan coi tôi là một Tông đồ, và khi gặp cô ấy, tôi có thể hóa giải mọi chuyện.

Tôi cần tìm Rowan.

Trước khi cô ấy cố gắng làm điều gì đó mà tôi không muốn với danh nghĩa giúp đỡ tôi.

Bertus dẫn Ellen và nhóm của cô đến cơ sở nghiên cứu dưới lòng đất của Đại học Phép thuật Temple.

Đó là một cảnh tượng kinh hoàng.

Tất cả họ đều theo dõi các sự kiện diễn ra dưới lòng đất.

Xác chết hồi sinh và xác chết đang trong quá trình hồi sinh.

Họ đã thấy họ đang làm gì và ở đâu, và họ được dự định vũ khí hóa như thế nào.

Cách đây không lâu, Ma Vương đã chứng kiến cảnh tượng này. Bây giờ, Ellen, Ludwig, Louise và Heinrich cũng có thể nhìn thấy nó.

Mọi người đều không nói nên lời.

Không chỉ các chiến binh, mà cả những Anh hùng đã chết từ lâu trong quá khứ cũng được hồi sinh.

Họ đã nhìn thấy nó.

"Như tôi đã nói trước đây, tôi không có ý định từ bỏ kế hoạch này, bất kể cậu nói gì," Bertus nhấn mạnh sau khi tiết lộ mọi chuyện, nói rõ rằng anh sẽ tiếp tục với dự án.

"Vì vậy, từ bây giờ, nếu ai đó chết, cậu sẽ tiếp tục làm cho họ sống lại như thế này?" Ellen hỏi.

Bertus gật đầu trước câu hỏi của cô.

Điều này mang ý nghĩa quan trọng.

Ngay cả khi Ellen chết.

Nếu Saviolin Turner chết, họ sẽ hồi sinh và triển khai chúng trên chiến trường.

Điều này không nên xảy ra.

Nhưng cuối cùng, một xác chết có giá trị gì ngoài trọng lượng của nó?

Nó không nên được sử dụng nếu nó có thể được sử dụng?

"Có phải Asher... cũng hồi sinh như thế này không?"
Ludwig hỏi.

Trông họ chẳng khác gì người sống.

Nếu họ có thể nói chuyện và ghi nhớ giống như khi họ còn sống, đó không phải là thực sự sống lại sao?

Bertus lắc đầu trước câu hỏi của Ludwig.

"Nó đã thất bại."

"Vậy... cậu thực sự không thể làm họ sống lại...?"

"Đúng vậy."

Đây tốt nhất là một sự hồi sinh nửa vời.

Không có gì hơn là vũ khí hóa người chết.

Thậm chí không thể cố gắng với Delphine vì không thể tìm thấy thi thể của cô ấy.

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ thực sự có thể hồi sinh người chết, không chỉ ở dạng đầy đủ mà còn với cả ký ức hoàn chỉnh của họ?

Sự hồi sinh nửa vời này khiến người ta bám vào hy vọng hảo huyền vì nó đã thành công một phần.

—Louis Ancton, Anna de Gerna và Christina.

3 người này là những thành viên cốt lõi của nghiên cứu.

Ludwig khẽ nói.

"Tôi muốn nhìn thấy cậu ấy."

"...Tốt hơn là không nên."

Như Dettomolian đã nói, việc tìm thấy Asher sẽ tiết lộ mọi thứ.

Nhưng họ vẫn chưa đến được Asher.

"Làm thế nào mà nó thất bại, sau đó...?"

Họ vẫn chưa tận mắt chứng kiến toàn bộ mức độ của nó.

"Tôi nghĩ chúng tôi cần phải xem nó..."

Bertus thở dài thườn thượt, nhìn Ellen và Heinrich, những người dường như cũng chia sẻ cảm xúc với Ludwig.

Vì mọi người không cần thiết phải rời khỏi vị trí của mình khi Ma vương đến, 4 người họ quan sát thấy các pháp sư đang mải mê với nhiệm vụ của họ trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất.

Trang phục của họ không tiết lộ họ là nhà giả kim hay hắc pháp sư.

Bất chấp điều đó, tất cả họ đều chăm chú làm công việc của mình với vẻ mặt nghiêm nghị.

Nếu một pháp sư độc ác tạo ra một hàm ngục và tiến hành các thí nghiệm kinh hoàng, thì hàng trăm pháp sư tham gia vào việc tiến hành nghiên cứu khủng khiếp trên quy mô quốc gia.

Trong một khu vực biệt lập của phòng thí nghiệm dưới lòng đất, họ bắt gặp những gương mặt quen thuộc.

—Christina.

—Anna de Gerna.

—Louis Ancton.

"Các cậu... làm sao mà...?"

Mặt Louis Ancton tái nhợt khi bất ngờ nhìn thấy 3 vị khách đi cùng Hoàng đế. Christina và Anna cũng ngạc nhiên không kém.

Tuy nhiên, không cần phải ngạc nhiên khi gặp họ ở một nơi không ngờ tới.

Chỉ có một cổng trong khu vực cách ly.

"Đây là... Asher?"

Ludwig nhìn chăm chăm vào thứ gì đó ở cảng với vẻ mặt trống rỗng.

Những xác chết khác đã được khôi phục về tình trạng dường như còn nguyên vẹn, nhưng thứ nằm trước mặt họ chỉ có thể được mô tả như một khối thịt kỳ cục.

Mặt Ellen trở nên tái nhợt, Heinrich cũng vậy, và Louise che miệng nhìn đi chỗ khác.

"Cái... cái... này...? Đây không thể là Asher. Cái... cậu đã làm gì? Cái...?"

Anna và Christina ban đầu bối rối trước sự xuất hiện đột ngột của những người khác, nhưng nhanh chóng nắm bắt được tình hình, biết rằng Bertus đã cho phép họ tiếp cận.

Christina luôn giữ thái độ vui vẻ.

Nhưng như thể tất cả những thứ đó chỉ là mặt nạ, cô ấy lắc đầu kiên quyết với vẻ mặt nghiêm khắc trong phòng thí nghiệm.

"Còn chưa thành công."

"Cậu nói gì?"

"Còn có rất nhiều biện pháp muốn thử. Cách đây không lâu, nó đã có thể nói. Nó chỉ lặp lại những gì nó được bảo, nhưng vẫn ... nó có thể."

Anna và Louis cắn môi, xem thái độ của Christina.

Họ đã cố gắng làm cho bạn mình sống lại.

Nhưng họ đã thất bại.

Tuy nhiên, có một người sẽ không thừa nhận thất bại.

Bên trong cảng là một cái gì đó khó có thể được nhìn thấy nhiều hơn một dấu vết.

Mọi người đều coi đó là một thất bại, nhưng vẫn có người tìm kiếm một khả năng.

"Không có gì là không thể trên thế giới này."

Hồi sinh người chết nửa chừng là có thể.

Vậy tại sao hồi sinh chúng hoàn toàn là điều không thể?

Christina tin rằng cô ấy có thể làm được.

Một khả năng không chắc chắn đẩy con người vào tuyệt vọng và nuôi dưỡng những hy vọng hảo huyền.

Christina đã đánh mất lý trí, chìm đắm trong khả năng đó.

"Nếu cậu muốn nói về thất bại, hãy ra ngoài."

Christina bên trong phòng thí nghiệm là một người hoàn toàn khác với bên ngoài. Trước khả năng có thể đảo

ngược cái chết của bạn mình, Christina hẳn đã liên tục chạm vào xác của Asher.

Sau khi thất bại, cô thử lại, tiếp cận nó theo một cách khác.

Và nếu điều đó không thành công, cô ấy đã thử một phương pháp khác.

Lặp đi lặp lại.

Cô ấy tin rằng nếu cô ấy cố gắng hàng chục hoặc hàng trăm lần, cuối cùng cô ấy có thể khiến người bạn đã chết của mình sống lại.

Kết quả của vô số nỗ lực đó là khối lượng kỳ cục này, kỳ lạ đến mức thậm chí không thể gọi nó là một con Chimera.

Chưa hết, Christina không có ý định bỏ cuộc.

Anna và Louis đã chấp nhận thất bại, nhưng Christina thì không.

Ellen nhìn chăm chăm vào đồng lộn xộn với vẻ mặt nghiêm nghị.

Điều đó có lẽ là không thể, nhưng nếu họ thành công thì sao?

Hãy nói rằng họ có thể hồi sinh người chết.

Một điều như vậy sẽ được cho phép trong thế giới này?

Ellen không thể đưa ra nhận định đó.

Tuy nhiên.

Cô ấy có thể nói rằng Christina, người có vẻ ổn ở nơi đóng quân, đã suy sụp từ lâu.

Nếu cô ấy chết trước khi Thảm Hoạ Cổng được giải quyết, cô ấy cũng có thể sẽ kết thúc như thế này.

Khả năng chiến đấu ngay cả trong cái chết.

Ngay cả sau khi chuộc tội bằng cái chết, cô ấy vẫn có thể là nguồn sức mạnh cho người khác.

Cô ấy nên biết ơn vì điều đó, hay cô ấy nên tuyệt vọng?

Nhưng cô không bao giờ muốn trở thành một cục thịt vô dụng không giúp được ai.

Ellen không thể chịu được khi nhìn Christina tuyệt vọng tìm kiếm hy vọng không tồn tại giữa khung cảnh kinh hoàng này.

"Chuyện này... Chuyện này không đúng..."

Điều này không thể đúng.

Họ không nên làm điều này.

Cuối cùng, cả người sống và người chết đều chỉ phải chịu đau đớn và tuyệt vọng.

Rõ ràng với Ellen rằng Anna và Louis miễn cưỡng ở bên cạnh Christina, không phải để giúp đỡ nghiên cứu mà để cố gắng ngăn cản cô ấy.

Bertus cũng đã từng cố gắng ngăn cản hành động của Christina nhưng không thành công.

Nó đã phải dừng lại.

Nếu cứ tiếp tục như thế này, cô ấy sẽ chỉ phát điên lên thôi.

Tìm Asher.

Asher đã được tìm thấy, nhưng đó chỉ là một dấu vết.

"Dừng lại... Đây không phải là..."

Ellen đã nói những lời mà mọi người muốn nói.

Christina nhìn chăm chăm vào Ellen, mắt cô chuyển sang gặp Ellen.

"Tại sao?"

Như để yêu cầu một lời giải thích, Ellen nhìn chăm chăm vào cô ấy.

"Cậu biết nó sẽ không hoạt động ... Cậu chỉ làm tổn thương chính mình ..."

Trong sâu thẳm đôi mắt đen và không đáy của Christina, Ellen chỉ thấy sự tuyệt vọng.

Không đời nào đôi mắt của một người thực sự tìm kiếm hy vọng lại có thể như thế này.

Không ai thực sự tin vào khả năng đó lại có ánh mắt như vậy.

Họ không thể giúp được, họ phải cố gắng đề phòng.

Không đời nào họ có con mắt máy móc của kẻ bám lấy thứ duy nhất họ có thể làm.

Ngay cả khi họ đã thành công.

Ngay cả khi họ nói như Asher, ngay cả khi ký ức của Asher ở đó, thì đó có thực sự được gọi là cuộc sống không?

Nhưng nếu họ có thể lấy được những ký ức đó một cách vụng về, nếu họ có thể nói được.

Kể từ lúc đó, nó sẽ trở thành một việc không nên làm.

Christina đang cố gắng làm điều đó ngay bây giờ.

Trước lời của Ellen, mọi người im lặng nhưng đồng ý.

Việc Anna và Louis, những người đã chứng kiến cảnh tượng này suốt thời gian qua, đang ôm đầu đau khổ là đủ bằng chứng.

Họ muốn Christina dừng lại ngay bây giờ nhưng không thể nói ra điều đó, vì vậy họ miễn cưỡng giúp đỡ.

Sự bướng bỉnh của Christina đã khiến cô ấy và hai người kia xa cách nhau trong thời gian thực.

Trước những lời thúc giục cô dừng lại của Ellen, đôi mắt đen không đáy của Christina càng trở nên tối hơn.

“Cậu.”

“Nếu Reinhardt chết.”

“Cậu sẽ không cố gắng hồi sinh cậu ta không?”

“Giống như tôi đã làm cho cậu ấy.”

Với câu nói đơn giản đó.

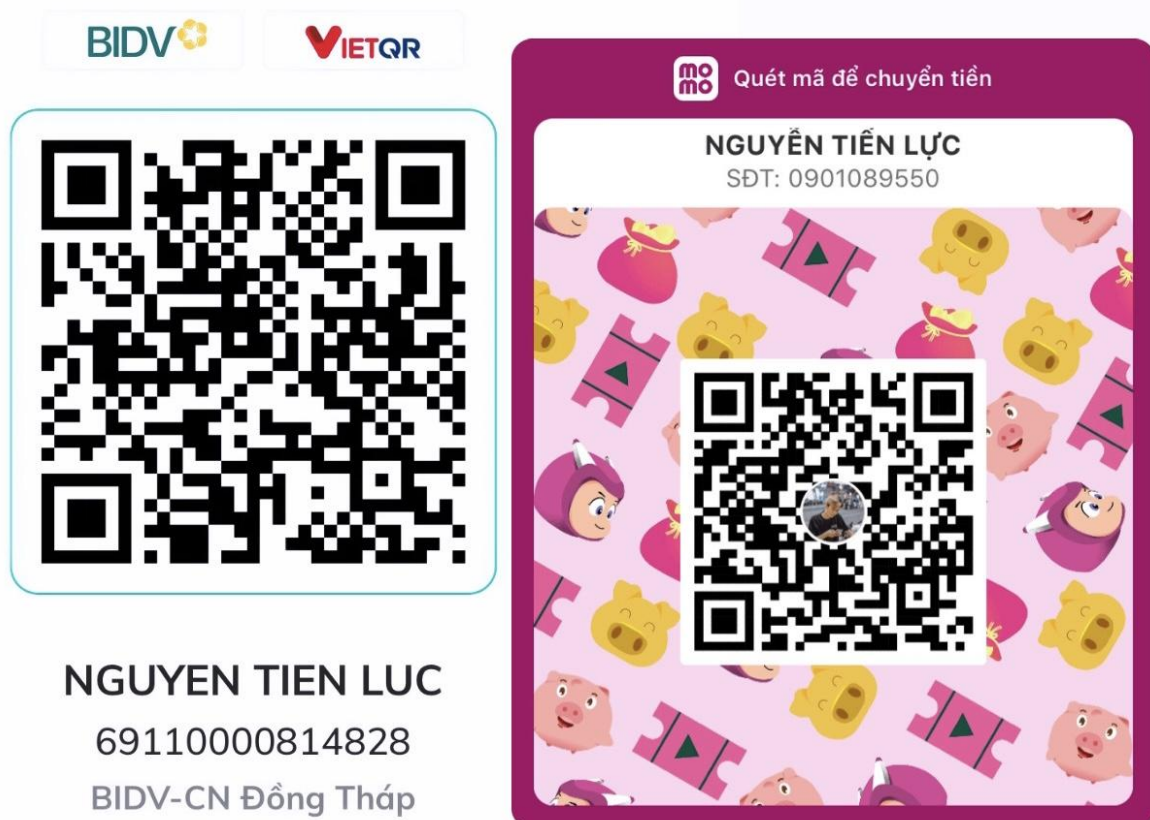
"...Cái gì?"

Chỉ nhắc đến cái tên đó thôi đã khiến không khí đông cứng lại.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading